

работѣли наедно съ баща си. Тѣ всѣкога замръквали и осѣмвали все на нивата. Тѣхнитѣ ниви всѣкога раждали по-много жито отколкото съсѣднитѣ. Най-подиръ съсѣдитѣ дали въ сѣдъ този земледѣлецъ, защото билъ правѣлъ магия и вземалъ житото огъ тѣхнитѣ ниви. Дошло врѣме да се гледа дѣлото и свѣтъ много се събралъ да слуша какъ ще сѣдятъ магьосника земледѣлецъ! Като тръгналъ къмъ сѣда, той взелъ съ себе си двамата си млади и снажни синове; прѣбралъ силнитѣ си и яжки волове; взелъ плуга, грапата и нѣколко мотики, и всичко оставилъ вѣнъ на двора прѣдъ сѣда. Когато го извикали да го сѣдятъ, той поканилъ сѣдитѣ да излѣзатъ на двора. Щомъ излѣзли на двора, той засукалъ своитѣ ржжави, и като посочилъ калнитѣ си и напукани ржцѣ и тия на юначнитѣ си синове, казалъ: „Господа сѣдии! Ето, това е моята магия, съ която азъ вземамъ доброто жито.“ Тогава вече, разбралъ народътъ въ що се състои магията на този земледѣлецъ.

Ц. Анчевъ (Земледѣлски инспекторъ).

